

Sygn. akt VII K 61/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2015r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszevska-Sobczyk

Protokolant: sekr.sądowy Agnieszka Michałowska

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. Katarzyny Giecko

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2014r., 22 grudnia 2014r., 11 lutego 2015r., 13 maja 2015r., 15 czerwca 2015r. sprawy:

1. D. S.

ur. (...) w P., syna S. i E. z d. T.

oskarżonego o to, że:

1.w dniu 29 października 2013r. w O. przy ul. (...) z mieszkania nr (...) zabrał w celu przywłaszczenia telewizor L. (...) całowy marki O. o wartości 600 zł na szkodę M. T.

tj. o czyn z art. 278§1 kk

2.w okresie 8 do 9 listopada 2013r. w O. przy ul. (...) w pomieszczeniu piwnicznym wspólnie i w porozumieniu z P. M. zabrał w celu przywłaszczenia miedziane kable elektryczne o łącznej wartości 2000 zł na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej (...)

tj. o czyn z art. 278§1 kk

2. P. M.

ur. (...) w O., syna W. i B. z d. M.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 06-07 października 2013r. w O. przy ul. (...) od strony podwórka zabrał w celu przywłaszczenia 15 sztuk rur wentylacyjnych z blachy nieocynkowanej o wartości łącznej 1200 zł na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej ul. (...)

tj. o czyn z art. 278§1 kk

2. w okresie 04-07 listopada 2013r. w O. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do pomieszczenia piwnicznego nr 10, gdzie po uprzednim przepiłowaniu kabląka kłódki zabezpieczającej dostał się do jego wnętrza, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na brak przedmiotów zaboru czym działał na szkodę T. G.

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk

3. w okresie 08-09 listopada 2013r. w O. przy ul. (...) z pomieszczenia piwnicznego wspólnie i w porozumieniu z D. S. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia miedziane kable elektryczne o łącznej wartości 2000 zł na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej (...)

tj. o czyn z art. 278§1 kk

4. w okresie 07-08 listopada 2013r. w O. przy ul. (...) dokonał włamania do pomieszczenia piwnicznego należącego do sklepu (...), gdzie po uprzednim przepiłowaniu kabląka kłódki dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia wieszaka metalowego na ubrania o wartości 250 zł na szkodę D. B.

tj. o czyn z art. 279§1 kk

orzeka

I oskarżonego **D. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z pkt 1 i 2 z tym ustaleniem, iż stanowiły one ciąg przestępstw z art. 91§1 kk w zw. z art. 278§1 kk i za to na podstawie art. 91§1 kk w zw. z art. 278§1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II oskarżonego **P. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów:

- z pkt 1 i 3 z tym ustaleniem, iż stanowiły one ciąg przestępstw z art. 91§1 kk w zw. z art. 278§1 kk i za to na podstawie art. 91§1 kk w zw. z art. 278§1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- z pkt 2 i 4 z tym ustaleniem, iż stanowiły one ciąg przestępstw z art. 91§1 kk w zw. z art. 279§1 kk, art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk i za to na podstawie art. 91§1 kk w zw. z art. 279§1 kk, art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk, opierając wymiar kary o art. 91§1 kk w zw. z art. 279§1 kk, skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

III na podstawie art. 86§1 kk w zw. z art. 91§2 kk w miejsce orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeka wobec oskarżonego P. M. karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

III na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonych:

- D. S. obowiązek naprawienia szkody za czyn z pkt 1 poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. T. kwoty 600 (sześćset) zł,

- P. M. obowiązek naprawienia szkody za czyn z pkt 4 poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej D. B. kwoty 250 (dwieście pięćdziesiąt) zł,

IV na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 15, poz. 124 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. J. kwotę 1008 zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego D. S. wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym i kwotę 231,84 zł tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia oraz na rzecz adw. H. S. kwotę 672 zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego P. M. wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym i kwotę 154,56 zł tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia,

V na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonych D. S. i P. M. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych całości.

Sygn. akt VII K **61/14**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. T. w czerwcu 2013r. kupił 24 calowy telewizor L. marki O., który przechowywał u siebie w mieszkaniu przy ul. (...) w O., przechowując go w kartonie stojącym za łóżkiem.

Wymieniony zamieścił w Gazecie (...) ogłoszenie o wynajmie pokoju, na które odpowiedział D. S., który zamieszkał u M. T. pod koniec września 2013r., mieszkając w pokoju, w którym stał ww telewizor.

D. S. wyprowadził się od M. T. w dniu 29 października 2013r., zabierając ze sobą należący do wymienionego ww telewizor o wartości 600 zł, którego brak M. T. stwierdził dopiero po opuszczeniu przez D. S. mieszkania, sprawdzając karton od telewizora i orientując się, że jest on pusty.

M. T. dzwonił do D. S., ale ten nie odbierał telefonu, w związku z czym złożył na Policji zawiadomienie o popełnieniu na jego szkodę przestępstwa kradzieży telewizora.

Przedmiotowy telewizor został sprzedany przez D. S. nieustalonej osobie za kwotę 200 zł, którą wymieniony wydatkował na własne potrzeby.

(dowód: zeznania M. T. k: 243-243v, 2-2v, wyjaśnienia D. S. k: 242v-243, 23v).

D. S. zamieszkał następnie u T. G. przy ul. (...) w O..

U wymienionej przez jakiś czas mieszkał też P. M., który mieszkał tam ze swoim ojcem W. M., który wynajmował tam stancję. Po śmierci ojca P. M. wyprowadził się stamtąd. Wymieniony zabrał ze sobą przechowywane w piwnicy T. G. rzeczy należące do jego ojca, m.in. w postaci zakupionego przez W. M. drewna oraz narzędzi.

W okresie 04-07 listopada 2013r. P. M. dostał się do piwnicy T. G. przy ul. (...), po uprzednim przepiłowaniu kabłąka kłódki zabezpieczającej, poszukując rzeczy, które mógłby stamtąd zabrać, z uwagi jednak na to, iż nie znalazł tam nic wartościowego nie zabrał z tej piwnicy żadnych przedmiotów.

(dowód: zeznania T. G. k: 289v, 41-41v, 88v-89, protokół oględzin miejsca k: 46-48, protokół oględzin rzeczy k: 50, częściowo wyjaśnienia P. M. k: 242v, 60, 105).

Ponadto wymieniony w dniach 06-07 października 2013r. z uwagi na to, iż brakowało mu pieniędzy na życie, zabrał w celu przywłaszczenia 15 sztuk rur wentylacyjnych z blachy nieocynkowanej o wartości łącznej 1200 zł, znajdujących się przy ul. (...) w O., działając na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej ul. (...).

Rury te sprzedał następnie na skupie złomu, za pośrednictwem osób, które były na skupie i sprzedawały tam akurat złom. Uzyskane z ich sprzedaży pieniądze przeznaczył na życie.

(dowód: zeznania J. B. k: 243v, 29, protokół oględzin miejsca k: 34-35, wyjaśnienia P. M. k: 242v, 60, 105).

Ponadto w okresie 07-08 listopada 2013r. P. M. dostał się do pomieszczenia piwnicznego przy ul. (...) w O., należącego do sklepu (...), dostając się do jego wnętrza po uprzednim przepiłowaniu kabłąka kłódki, a następnie zabrał stamtąd metalowy wieszak na ubrania o wartości 250 zł, działając tym na szkodę właścicielki sklepu (...). Wieszak ten sprzedał następnie na skupie złomu.

(dowód: zeznania D. B. k: 267, 90v-91v, H. O. k: 267, 101v-102, wyjaśnienia P. M. k: 242v, 105).

W okresie 8- 9 listopada 2013r. D. S. i P. M. po wcześniejszym uzgodnieniu udali się do pomieszczeń piwnicznych budynku przy ul. (...) w O., skąd zabrali w celu przywłaszczenia miedziane kable elektryczne o łącznej wartości 2000 zł na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej (...). Kable te wymienieni wyrwali ze ścian korytarza piwnicznego, następnie opalili je w lesie i sprzedali na skupie złomu za pośrednictwem osób, które akurat były na skupie i sprzedawały tam złom. Uzyskanymi ze sprzedaży pieniędzmi podzielili się po połowie, przeznaczając je na własne potrzeby.

(dowód: zeznania K. R. k: 266v, 12, 86v-87, protokół oględzin k: 16-17, częściowo wyjaśnienia D. S. k: 242v-243, 23v, częściowo wyjaśnienia P. M. k: 242v, 60, 105).

Oskarżony **D. S.** w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż pod koniec września 2013r. wynajął pokój w mieszkaniu przy ul. (...). Ogłoszenie znalazł w gazecie. Za pokój zapłacił z góry. W pokoju stał telewizor w kartonie. Mieszkał tam miesiąc, ale nie podobało mu się,

więc postanowił się wyprowadzić. Opuszczając mieszkanie postanowił zabrać ze sobą telewizor, który później sprzedał gdzieś na ulicy (...) nieznaną osobie za 200 zł, które przeznaczył na własne potrzeby.

Po wyprowadzeniu się z tej stacji zamieszkał przy ul. (...) u T. G., u której wcześniej mieszkał P. M.. Poznał go trochę wcześniej. Razem wpadli na pomysł, aby zabrać kable elektryczne z piwnicy i je sprzedać. Nie pamięta daty, ale na początku listopada 2013r. wieczorem poszli do piwnicy. Z korytarza piwnicy zerwali kable instalacji elektrycznej, które następnego dnia opalili w lesie i sprzedali na skupie metali przy ul. (...). Dostali za to 70 zł, którymi podzielili się po równo. Pieniądze przeznaczył na własne potrzeby. Żałuje tego, co zrobił. Potrzebował pieniędzy na jedzenie.

W czasie rozprawy oskarżony przyznał się do kradzieży telewizora, podając, iż nie przyznaje się do kabli. Wyjaśnił, iż przyznał się do nich, bo policjanci powiedzieli, że M. zeznał na niego, że gdzieś z nim był i jeśli się przyzna, to go wypuszczą. Był wtedy zatrzymany, straszili go sankcją. Zaprowadzili go do pokoju, gdzie był P., który powiedział, że się przyznaje, nic przy nim nie mówił, że on też tam był.

(wyjaśnienia oskarżonego D. S. k:242v-243, 23v).

Oskarżony **P. M.** w czasie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż mieszkał na stacji na ul. (...) u T. G., gdzie mieszkał też D. S.. Na początku października nie miał pieniędzy na życie, więc postanowił, że zabierze rury wentylacyjne, które były na podwórku przy ul. (...). Obłamał te rury i zaniósł je do sprzedaży na ul. (...).

Wskazał, iż na stacji u T. G. wcześniej mieszkał jego ojciec, który zmarł 2 miesiące temu. Ojciec w jej piwnicy składował drewno, które wcześniej kupił. Chciał je sprzedać, a ponieważ już tam nie mieszkał, a pani G. nie chciała udostępnić mu kluczy do piwnicy, przepiłował kłódkę do piwnicy brzeszczotem, jednak po wejściu tam stwierdził, że nie ma tam jego drewna i nic nie zabrał z piwnicy.

Razem z D. S. postanowili też, że zerwą z piwnicy kable elektryczne i sprzedadzą je na złomie przy ul. (...). Wcześniej je wypalili.

Składając kolejne wyjaśnienia w toku postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się również do włamania do piwnicy przy ul. (...), wskazując, iż po przepiłowaniu kłódky dostał się do wnętrza piwnicy i zabrał stamtąd metalowy wieszak na ubrania. To było jakoś wieczorem. Wieszak ten sprzedał na skupie złomu, nie pamięta za jaką kwotę. Sam dokonał tego włamania. Nie wie czyja to była piwnica. Do głównej piwnicy wszedł za pomocą klucza, który udostępniła mu pani G., gdyż tam mieszkał i chodził po różne rzeczy do piwnicy np. po drzewo. Ten klucz mógł brać kiedy chciał, gdy tam mieszkał, bo on leżał w mieszkaniu. Dodał też, iż skradzione kable i rury sprzedawał na skupie za pośrednictwem innych osób, które były na skupie i sprzedawały złom. Ani on ani D. S. nic nie wstawiali na swoje nazwiska. Pieniądze, które dostał ze sprzedaży tych rzeczy przeznaczył na życie.

(wyjaśnienia oskarżonego P. M. k: 60, 105).

W czasie rozprawy oskarżony przyznał się do czynu dotyczącego rurek miedzianych tj. czynu z pkt 1, podnosząc, iż nie przyznaje się do pozostałych czynów. Po odczytaniu wyjaśnień z postępowania przygotowawczego podał też, iż przyznaje się do tego wieszaka, bo go wziął. Nie przyznaje się do czynu z pkt 2 i 3, nie wie skąd wzięły się takie jego wyjaśnienia. Zaprzeczył, aby dokonał czynu wspólnie i w porozumieniu z D. S., podnosząc, iż nie było pomiędzy nimi konfrontacji

(wyjaśnienia oskarżonego P. M. k: 242v).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonych D. S. i P. M. zasługiwały na wiarę w zakresie w jakim wymienieni przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów, opisując okoliczności ich popełnienia, albowiem korespondowały one z

pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w zakresie zaś czynu polegającego na zaborze kabli elektrycznych również pomiędzy sobą.

Sąd odmówił natomiast wiary tym wyjaśnieniom oskarżonych, złożonych w czasie rozprawy, w których nie przyznawali się oni do popełnienia zarzucanych im czynów, podnosząc w szczególności, iż wyjaśnienia te były złożone pod wpływem wykonujących z nimi czynności funkcjonariuszy Policji.

W ocenie Sądu wyjaśnienia te stanowiły wyraz przyjętej przez oskarżonych linii obrony, zmierzającej do uniknięcia lub złagodzenia odpowiedzialności karnej wymienionych za zarzucane im czyny zabronione.

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego M. T., który opisał w nich okoliczności kradzieży telewizora na jego szkodę. Wskazał, iż wynajmował pokój oskarżonemu D. S., przedstawiając okoliczności w jakich wyprowadził się on od niego i to, jak zorientował się, że doszło do kradzieży telewizora. Określił jego wartość na kwotę 600 zł, wskazując, iż był on krótko używany, dlatego wycenia go na taką kwotę, podczas rozprawy okazując paragon jego zakupu.

W ocenie Sądu zeznania te zasługiwały na wiarę jako spójne, logiczne, korespondujące z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności w postaci wyjaśnień oskarżonego D. S., w których przyznał się on do kradzieży przedmiotowego telewizora, brak przy tym powodów, aby zeznaniom pokrzywdzonego M. T. odmawiać wiarygodności i mocy dowodowej.

Sąd uznał również za wiarygodne zeznania T. G., która złożyła je na okoliczność włamania do jej piwnicy. Wskazała, iż nic z niej nie zginęło. Potwierdziła, iż przez okres 3 lat mieszkał u niej W. M., który wynajmował u niej pokój. Mieszkał z synem P. W. M. zmarł w październiku 2013r., a po jego śmierci jego syn wyprowadził się od niej. W. M. przechowywał u niej w piwnicy drewno, które zakupił. Po jego śmierci P. M. zabrał je za jej wiedzą i zgodą, jak również pozostałe rzeczy tj. toporki, siekiery, należące do jego ojca. Później ktoś włamał się do jej piwnicy i zerwał kłódkę. Po zgłoszeniu tego na Policji przyszedł do niej P. M., który powiedział, że to on zerwał kłódkę w piwnicy. Wymieniona stwierdziła przy tym, iż oskarżony M. wiedział, że w tej piwnicy nie było więcej rzeczy należących do jego ojca. Wskazała, iż jest przekonana, że celowo tam się włamał, aby coś ukraść, ale tam nie było nic wartościowego, więc nic nie zabrał.

Powyższe zeznania są spójne, logiczne, przy czym w ocenie Sądu brak podstaw, aby odmawiać im wiarygodności i mocy dowodowej. Jednocześnie zdecydowanie przemawiają one przeciwko wiarygodności tych wyjaśnień oskarżonego M., w których podnosił on, iż do piwnicy pokrzywdzonej włamał się, aby zabrać rzeczy należące do ojca, gdyż jak wynikało z zeznań wymienionej wszystkie te rzeczy zabrał już wcześniej. Ponadto przeciwko wiarygodności tej części wyjaśnień oskarżonego przemawiają wskazania wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego, albowiem wymieniony, gdyby rzeczywiście zależało mu jedynie na zabraniu z piwnicy rzeczy ojca, raczej prosiłby T. G. o ich wydanie, nie zaś decydował się na włamanie do jej piwnicy. Należy też wskazać, iż z zeznań wymienionej wynikało, iż P. M. w rozmowie z nią potwierdził, iż to on dokonał włamania do jej piwnicy.

Na wiarę zasługiwały też zeznania D. B. i H. O., które złożyły je na okoliczność włamania do pomieszczenia piwnicznego przynależnego do sklepu (...).

D. B.- właścicielka sklepu (...) opisała okoliczności w jakich stwierdziła, że doszło do przedmiotowego włamania, wskazując, iż pracownica poinformowała ją, że ktoś przepiłował kłódkę zabezpieczającą jej piwnicę. Wskazała, iż z piwnicy zginął wieszak metalowy na ubrania o wartości około 250 zł. Nie wie kto jest sprawca tej kradzieży, nikogo podejrzanego tam nie widziała.

Z zeznaniami wymienionej korespondowały zeznania H. O., zatrudnionej w sklepie (...), która podała, iż w tej piwnicy był przechowywany metalowy wieszak, który był wykorzystywany w sklepie. Opisała okoliczności w jakich stwierdziła, że doszło do włamania do piwnicy, wskazując, iż kłódka zabezpieczająca została przepiłowana, a ze środka zginął ten wieszak, o czym poinformowała szefową panią D. B.. Podała, iż nie wie kto tego dokonał i nikogo o to nie podejrzewa.

Sąd uznał również za wiarygodne zeznania K. R. i J. B..

K. R. opisał w nich okoliczności w jakich dowiedział się o kradzieży kabli instalacji elektrycznej z piwnicy budynku przy ul. (...), wskazując stan jaki zastał tam 10 listopada 2013r., opisując stwierdzone straty i zniszczenia oraz podając wartość doznanej szkody. Wskazał, iż nie wie kto mógł tego dokonać, gdyż nikogo nie złapał, nie widział tam też żadnych podejrzanych osób.

J. B. złożył zaś zeznania na okoliczność kradzieży rur wentylacyjnych na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej ul. (...) w O., opisując okoliczności w jakich dowiedział się o kradzieży rur, podnosząc, iż nie wie kto mógł tego dokonać i że nikogo o to nie podejrzewa.

Zeznania wskazanych wyżej osób zasługiwały na wiarę, były bowiem spójne, logiczne, korespondowały też ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności w postaci protokołów oględzin, która to dokumentacja nie była kwestionowana przez strony w toku prowadzonego postępowania i zdaniem Sądu brak podstaw do jej podważania.

W sprawie zostali również przesłuchani funkcjonariusze Policji: M. G., Z. O., A. G. i T. S., którzy przeprowadzali czynności z udziałem oskarżonych, składając zeznania na okoliczność ich przebiegu. Jakkolwiek wymienieni nie pamiętali już tych czynności, co w ocenie Sądu jest uzasadnione z uwagi na upływ czasu i ilość czynności, jakie od tego czasu wykonywali wskazani funkcjonariusze, jednakże zaprzeczali oni, aby w jakikolwiek sposób sugerowali, czy wpływali na treść wyjaśnień osób przesłuchiwanym, zaprzeczając tym samym wyjaśnieniom oskarżonych, w których podnosili oni, iż ich przyznanie się nastąpiło pod wpływem wykonujących z nimi czynności policjantów.

W ocenie Sądu zeznania wskazanych wyżej funkcjonariuszy Policji co do zasady zasługują na wiarę. Wymieni są osobami obcymi dla oskarżonych, z którymi zetknęli się jedynie przy okazji wykonywanych czynności służbowych. Należy też wskazać, iż wyjaśnienia oskarżonych z postępowania przygotowawczego, w których przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów, nie ograniczały się jedynie do samego przyznania się do ich dokonania, lecz wymienieni wskazywali w nich inne dodatkowe okoliczności, jak np. to, że sprzedali kable na skupie złomu, że wypalili je przed sprzedażą, które to okoliczności i wskazywane w nich szczegóły uwiarygodniają ich relacje.

Należy też mieć na uwadze, iż w przeciwieństwie do ich wcześniejszych wyjaśnień, wyjaśnienia jakie wymienieni składali w czasie postępowania sądowego miały miejsce już po dość znacznym upływie czasu od zaistnienia wydarzeń objętych aktem oskarżenia, gdy oskarżeni mogli przemyśleć swoją sytuację procesową i przygotować ewentualną linię obrony.

W toku prowadzonego postępowania sądowego z uwagi na wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego P. M. został on poddany badaniom przez 2 biegłych lekarzy psychiatrów oraz psychologa.

W opinii sądowo-psychiatrycznej biegli podali, iż nie stwierdzają u wymienionego objawów choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego ani zakłóceń innych czynności psychicznych. W czasie popełnienia przestępstw mógł on rozpoznać znaczenie czynów i pokierować swoim postępowaniem.

Natomiast w opinii sądowo-psychologicznej stwierdzono, iż sprawność umysłu badanego kształtuje się w normie na poziomie przeciętnej. Zdolność spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania zdarzeń przebiega prawidłowo. Zachowane prawidłowo funkcje poznawcze nie wskazują na występowanie u badanego organicznych uszkodzeń (...). Rozmowa z badanym, udzielony przez niego wywiad, słabo wykształcona sfera uczuciowości wyższej, nieumiejętność wyciągania wniosków z dotychczasowych doświadczeń życiowych, wskazują na występowanie u niego cech osobowości dyssocjalnej.

W czasie rozprawy biegli podtrzymali wnioski powyższych opinii, wyjaśniając na czym opierali się przy ich wydawaniu i formułowaniu wniosków końcowych.

W ocenie Sądu powyższe opinie są pełne, jasne, sformułowane zostały przez osoby o odpowiedniej wiedzy i doświadczeniu, tak, iż brak podstaw, aby kwestionować przyjęte w nich wnioski.

Mając zatem na uwadze całokształt podniesionych wyżej okoliczności Sąd uznał, iż wina oskarżonych i fakt popełnienia przez nich zarzucanych im czynów nie budzą żadnych wątpliwości.

Materiał dowodowy zgromadzony w toku prowadzonego postępowania, w szczególności w postaci wyjaśnień samych oskarżonych, w szczególności tych złożonych w toku postępowania przygotowawczego, wskazuje, iż D. S. i P. M. dopuścili się zarzucanych im czynów zabronionych.

Wymienieni w okresie 08-09 listopada 2013r. działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą, z pomieszczenia piwnicznego przy ul. (...) w O. dokonali zaboru w celu przywłaszczenia miedzianych kabli elektrycznych o łącznej wartości 2000 zł na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej Dąbrowszczaków 35/36, którym to zachowaniem wypełnili dyspozycję art. 278§1 kk.

Ponadto D. S. w dniu 29 października 2013r. zabrał z mieszkania przy ul. (...) w O. w celu przywłaszczenia telewizor L. (...) calowy marki O. o wartości 600 zł na szkodę M. T., którym to zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 278§1 kk.

Jednocześnie Sąd przyjął, iż wskazanych wyżej czynów D. S. dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 kk albowiem działając w posobny sposób i w krótkich odstępach czasu.

Sąd uznał też, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dawał pełne podstawy do przyjęcia, iż P. M. dopuścił się czynu z art. 278§1 kk polegającego na tym, iż w dniu 06-07 października 2013r. w O. przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 15 sztuk rur wentylacyjnych z blachy nieocynkowanej o wartości łącznej 1200 zł na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej ul. (...).

Sąd uznał, iż powyższego czynu oraz ww czynu z art. 278§1 kk popełnionego wspólnie i w porozumieniu z D. S., dotyczącego kradzieży kabli elektrycznych, wymieniony dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 kk tj. działając w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu.

Zgromadzony materiał dowodowy dawał również pełne podstawy do przyjęcia, iż oskarżony P. M. dopuścił się zarzucanych mu czynów z pkt 2 i 4 aktu oskarżenia, polegających na tym, iż w okresie 04-07 listopada 2013r. w O. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do pomieszczenia piwnicznego nr 10, gdzie po uprzednim przepiłowaniu kabłąka kłódki zabezpieczającej, a zatem po pokonaniu zabezpieczenia, dostał się do jego wnętrza, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na brak przedmiotów zaboru, czym działał na szkodę T. G., którym to zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk oraz w okresie 07-08 listopada 2013r. w O. przy ul. (...) dokonał włamania do pomieszczenia piwnicznego należącego do sklepu (...), gdzie po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia tj. po przepiłowaniu kabłąka kłódki dostał się do jego wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia metalowego wieszaka na ubrania o wartości 250 zł, działając na szkodę D. B., którym to zachowaniem wypełnił dyspozycję art. 279§1 kk.

Sąd uznał też, iż wskazane czyny z pkt 2 i 4 aktu oskarżenia, stanowiły ciąg przestępstw z art. 91§1 kk albowiem popełnione zostały w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu.

Wymierzając oskarżonym kary za czyny, których się dopuścili Sąd baczyl, by były one adekwatne do stopnia ich zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionych czynów.

Sąd miał tu na uwadze jako okoliczność obciążającą uprzednią karalność obu oskarżonych.

Jak wynika z karty karnej D. S. był on karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 29.12. 2011r. w sprawie II K 1399/11 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostródzie Zamiejscowy VII Wydział Karny w M. z dnia 22.06.2012r. w sprawie VII K 166/12 za czyny z art. 278§1 kk i in, a zatem również przeciwko mieniu, na karę łączną 1 rok i 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3 tytułem próby, który to wyrok uprawomocnił się w dniu 30.06.2012r., co wskazuje, iż przypisanych mu w niniejszym postępowaniu czynów dopuścił się on w okresie próby.

Natomiast P. M. przed popełnieniem czynów objętych niniejszym postępowaniem był karany wyrokami Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 25.01.2012r. w sprawie II K 1348/11 za czyn z art. 158§1 kk oraz z dnia 23.05.2012r. w sprawie II K 534/12 za czyny z art. 278§1 kk i in., a zatem również przeciwko mieniu, na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 4 tytułem próby, który to wyrok uprawomocnił się w dniu 31.05.2012r., co wskazuje, iż przypisanych mu w niniejszym postępowaniu czynów dopuścił się on w okresie próby.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd miał natomiast na uwadze, iż obaj oskarżeni w postępowaniu przygotowawczym przyznali się, zaś w czasie rozprawy częściowo przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów, ponadto z wyjaśnień ich wynikało, iż do popełnienia tych przestępstw skłoniła ich trudna sytuacja finansowa w jakiej się znajdowali i brak pieniędzy na życie.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu D. S. za czyny z pkt 1 i 2 aktu oskarżenia stanowiące ciąg przestępstw z art. 91§1 kk w zw. z art. 278§1 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś oskarżonemu P. M. za czyny z pkt 1 i 3 aktu oskarżenia stanowiące ciąg przestępstw z art. 91§1 kk w zw. z art. 278§1 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyny z pkt 2 i 4 aktu oskarżenia stanowiące ciąg przestępstw z art. 91§1 kk w zw. z art. 279§1 kk, art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk karę 1 roku pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu kary te są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonych czynów, jak również ich zawinienia. Ponadto zrealizują one swe cele zapobiegawcze i wychowawcze, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Mając na uwadze stopień bliskości przedmiotowej i bliskość czasową popełnionych przez P. M. czynów Sąd orzekł wobec tego oskarżonego karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Jednocześnie z uwagi na dotychczasową karalność oskarżonych Sąd uznał, iż brak podstaw do uznania, aby wobec wymienionych zachodziła pozytywna prognoza kryminologiczna, uzasadniająca przekonanie, iż wymienieni w przyszłości będą przestrzegać obowiązującego porządku prawnego, w szczególności nie popełnią kolejnego przestępstwa. Poprzednio orzekane kary nie uchroniły oskarżonych od ponownego popadnięcia w konflikt z prawem, co wskazuje, iż są oni sprawcami o znacznym stopniu demoralizacji, wobec których jedynie kary pozbawienia wolności w ich bezwzględnej postaci są w stanie zrealizować swe cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Sąd orzekł też na podstawie art. 46§1 kk wobec oskarżonego D. S. obowiązek naprawienia szkody za czyn z pkt 1 poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. T. kwoty 600 (sześćset) zł, mając na uwadze, iż wymieniony złożył wniosek o naprawienie szkody w takiej wysokości, wskazując, iż nie odzyskał skradzionego mu telewizora, jak również wobec P. M. obowiązek naprawienia szkody za czyn z pkt 4 poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej D. B. kwoty 250 zł, jak bowiem wynikało ze zgromadzonego materiału dowodowego wymieniona nie odzyskała skradzionego wieszaka, a szkoda jej nie została naprawiona.

O kosztach wynagrodzenia za obronę oskarżonych wykonywaną z urzędu Sąd orzekł na podstawie obowiązujących przepisów, jak w pkt IV wyroku.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonych, Sąd zwolnił ich z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, uznając, iż uiszczenie tychże kosztów stanowiłoby dla nich nadmierne obciążenie.